

(79) “ईखि गतौ” (I-भ्वादि:-142-सक. से.-पर.)

ईङ्क:-खिका, ईङ्क:-ङ्गिका, ईङ्खिखिक:-षिका, ईखिता,
ईङ्खिता, ईङ्खिखिता-त्री-ईङ्गन्^A-न्ती; इत्यादिकं सर्वं ‘ईखि गतौ’
(64) इति धातुवत् ज्ञेयम् ।

(80) “ईङ् गतौ” (IV-दिवादि:-1143-सक. अनि-आत्म-)

‘अयत्येतीयते गत्यां, अधीतेऽध्येति चेडिकोः ।’ (श्लो-14) देवः ।

ईयमानः, एष्यमाणः, आययमानः, आययिष्यमाणः, ईषिषमाणः,
ईषिषिष्यमाणः; इति-शानचि रूपाणि । ^Bनिरीतः, अन्यानि सर्वाण्यपि ‘ई’
धातुवत् (77) रूपाणि ज्ञेयानि ।

(81) “ईज गतिकुत्सनयोः” (I-भ्वादि:-182-सक. सेट्-आत्म.)

ईजक:-जिका,	ईजक:-जिका,	ईजिजिषक:-षिका ;
ईजिता-त्री,	ईजयिता-त्री,	ईजिजिषिता-त्री ;
—	ईजयन्-न्ती,	ईजयिष्यन्-न्ती-ती ;
ईजमानः,	ईजयमानः,	ईजिजिषमाणः ;
ईजिष्यमाणः,	ईजयिष्यमाणः,	ईजिजिष्यमाणः ;
ईक्-ईजौ-ईजः ;	—	—
^C ईजितम्-तः-तवान् ,	¹ ईजितः ,	ईजिजिषितः-तवान् ;
ईजः,	ईजः,	ईजिजिषुः, ईजिजयिषुः ;
ईजितव्यम् ,	ईजयितव्यम् ,	ईजिजिषितव्यम् ;
ईजनीयम् ,	² ईजनीयम् ,	ईजिजिषणीयम् ;
³ ईज्यम् ,	ईज्यम् ,	ईजिजिष्यम् ;

1. ‘निष्ठायां सेटि’ (6-4-52) इति णेर्लोपः ।

2. ‘णेरनिटि’ (6-4-51) इति णेर्लोपः ।

3. निष्ठायां सेट्त्वात् ‘चजोः—’ (7-3-52) इति कुत्वं न ।

A. ‘एखचकोरोत्करमिङ्खितं शुक्रैः प्रेङ्खलतावल्गनरङ्गमण्डपम् ।’ (धा. का. 1-20) ।

B. ‘आपीय तद्गिरममाननिरीतरोषः प्रीतिं श्यतोऽस्य स करेण शिरोधिमच्छात् ।’
(धा. का. 2-59) ।

C. ‘अग्नेजि विभ्रागिरनीजितैश्च यत् कदाप्यशोचद्भिरशेषजन्तुभिः ।’ धा. का. 1-25.